
Kurzeszyn Stary, st. 1, pow. Rawa Mazowiecka, woj. łódzkie, AZP 65-59

Informator Archeologiczny : badania 33, 180-181

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nadspodziewanie dobrze w nawarstwieniach średniowiecznych zachowały się szczątki organiczne: drewno i skóry. W wykopach odkryto duże ilości cegieł gotyckich, renesansowych oraz kamienne detale architektoniczne.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Badania będą kontynuowane.

KROSNO ODRZAŃSKIE, st. 11, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-10/45

- zamek piastowski, XIII-XX w.

Badania prowadzili w terminie od 12 sierpnia do 13 września mgr mgr Piotr Dziedzic (autor sprawozdania), Sławomir Kałagate (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k/ Zielonej Góry). Finansowane ze środków GKZ. Drugi sezon; kontynuacja badań z lat 50.-70. XX wieku.

Celem badań było dokończenie prac zapoczątkowanych w 1998 r., które przerwano ze względu na trudne warunki atmosferyczne. Rozpoczęto eksplorację warstw zalegających pod odsłoniętym w poprzednim sezonie brukiem z kamiennym rynsztokiem zbudowanym z dużych płaskich kamieni. Odsłonięto przyziemne relikty budynku drewnianego wzniesionego w konstrukcji zrębowej, o dachu podpieranym słupami. Obiekt ten najprawdopodobniej miał przeznaczenie gospodarcze i interpretowany jest jako pomieszczenie stajni zamkowej. Poniżej drewnianej konstrukcji zalegały znacznej miąższości warstwy zawierające duże ilości ścinków drewna i odpadów organicznych, które być może były warstwami izolacyjnymi.

W trakcie badań pozyskano szacunkowo 20 tysięcy fragmentów ceramiki naczyniowej oraz blisko 100 zabytków wydzielonych. Wśród nich na uwagę zasługują: siekiera żelazna, fragment ostrogi żelaznej, fragmenty podków, liczne groty bełtów kuszy, fragment ostrza bojowego, liczne fragmenty noży żelaznych, fragment oraz jeden zachowany w całości grzebień kościany, liczne fragmenty ozdobnego obuwia skórzanego, fragmenty osełek żelaznych, pionek kościany do gry, klepka z naczynia drewnianego, liczne półprodukty rogownicze i kościane, nieliczne fragmenty naczyń szklanych, 2 sprzączki do pasa, fragment pasa skórzanego, 2 okucia pochewki noża.

Badania zakończono na głębokości około 3,80 m od poziomu dziedzińca. Wstępne datowanie tego poziomu, jedynie na podstawie ceramiki, to połowa XIV wieku.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Środkowego Nadodrza”.

Badania będą kontynuowane.

KURZESZYN STARY, st. 1, pow. Rawa Mazowiecka, woj. łódzkie, AZP 65-59

- grodzisko (XII – 2. ćwierć XIV w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe prowadzone w latach 1984, 1985 oraz 1999, zlecone przez WKZ w Skierniewicach i kierowane przez mgr. Zbigniewa Lechowicza (autor sprawozdania).

Silnie zniszczone grodzisko, położone na cyplu wysoczyzny wchodzącym w dolinę rzeki Rawki, zagrożone było wybieraniem piasku i żwiru. W ciągu trzech sezonów badawczych założono i wyeksplorowano 8 wykopów. Zlokalizowane były w miejscach narażonych na osuwanie podkopywanych skarp.

Pierwotnie zespół obronny składał się z kopca otoczonego odcinkiem wału I, odciętego od wysoczyzny suchą fosą. Kolejne dwa koncentryczne wały wsparte były krańcami o krawędzie wysoczyzny.

W trakcie badań zadokumentowano obecność budynku centralnego i dwóch mu towarzyszących oraz szczegóły konstrukcyjne wałów I i II. Na korpus pozyskanych mobilów składało się 1886 fragmentów naczyń, 6 przedmiotów żelaznych i 281 kości zwierzęcych.

Obiekt nie występuje w źródłach pisanych. Na podstawie materiału ceramicznego datowany jest od początku ćwierci XIII do 2. ćwierci XIV wieku.

LEGNICA, ul. Najświętszej Marii Panny, gm. loco, woj. dolnośląskie, AZP 77-20

Ratownicze badania wykopaliskowe rozpoczęto 1 lipca w obrębie posesji nr 51 i 52, przy skrzyżowaniu ulic Najświętszej Marii Panny i Młynarskiej. Prowadził je mgr Aleksander Dobrowolski (autor sprawozdania). Była to kontynuacja badań realizowanych w 1997 roku, przerwanych na skutek wstrzymania wykopów budowlanych spowodowanego koniecznością przestawienia trafostacji znajdującej się w strefie zabudowy działki. W 1999 r. archeologiczne badania ratownicze podjęto w sytuacji, gdy wykopy budowlane były już rozpoczęte i sięgały 3,00 m, a powierzchnia przewidziana do badań wynosiła około 60 m². Eksplorację prowadzono warstwami mechanicznymi o grubości od 20 do 25 cm. W toku badań wyeksplorowano pięć poziomów mechanicznych, osiągając całec na głębokości 4,30 m (mierząc od współczesnego poziomu użytkowego).

Odkryto pozostałości po dwóch obiektach drewnianych, prawdopodobnie budynkach. Zachowały się fragmenty silnie zbutwiałych belek legarowych (ob. nr 1) i fragmenty desek będących pozostałością po podłogach budynków (ob. 1 i 2). Wystąpiły również fragmenty zbutwiałych belek, które mogły pochodzić z nieistniejących już konstrukcji, lecz ich niewielka ilość oraz szczątkowy stan zachowania nie pozwalały na precyzyjniejsze wnioskowania. Wszystkie drewniane elementy konstrukcyjne zlokalizowane zostały w warstwach nr 2 i 3. Na poziomach niższych nie występowały żadne ślady po obiektach użytkowych.

Pozyskano 278 fragmentów zabytków, z czego 275 to fragmenty ceramiki naczyniowej. Reszta to 1 fragment kości i 3 fragmenty naczyń szklanych.

Wstępna ocena chronologiczna materiału zabytkowego pozwala datować wyeksplorowane nawarstwienia na XIII/XIV w. Jedynie ceramika z warstwy nr 4-5 ma cechy charakterystyczne dla okresu starszego.

LEGNICA, ul. Szpitalna, gm. loco, woj. dolnośląskie, AZP 77-20

Archeologiczne badania ratownicze w obrębie inwestycji realizowanej przy ulicy Szpitalnej na Starym Mieście w Legnicy przeprowadzono w od 21 września do 14 października pod kierownictwem mgr. Aleksandra Dobrowolskiego (autor sprawozdania). Teren przewidziany pod badania archeologiczne obejmował wykop o wymiarach 8,00 m na 1,50 m realizowany w ramach poszerzenia projektowanej działki budowlanej.

Nawarstwienia kulturowe w obrębie wykopu występowały do głębokości 4,50 m (od współczesnego poziomu). Wykonano i udokumentowano 6 rzutów poziomych i uchwycono pozostałości 6 obiektów nieruchomych. Przez środek wykopu przebiegał płot (ob. nr 1). Od połowy wykopu do końca przy ścianie zachodniej, wystąpiła pionowo ustawiona deska o szerokości 0,62 m i grubości od 0,06 do 0,08 m. Przylegały do niej trzy słupy, podtrzymujące ją w pozycji pionowej. Przy północno zachodnim narożniku wykopu zarysował się fragment belki (ob. nr 2). Była to pozostałość legara, na którym wzniesiony był prawdopodobnie drewniany budynek. Przez środek legara wycięta była paza szerokości około 0,02 m. W środkowej części wykopu, po południowej stronie płotu, wystąpił obiekt nr 3. Była to kloaka częściowo schowana pod profilem południowym wykopu, o prostokątnym kształcie i zachowanych wymiarach 1,20 x 0,70 m. Zbudowano ją z okrągłaków brzoźowych o średnicy około 0,06 m występujących w układzie poziomym. W części zachodniej wykopu, pod profilem